

Relationship between Ethical Intelligence and Professional Behavior in Nurses

Zahra Khajavi¹,
Nazanin Vaezzadeh²,
Seyed Nouredin Mousavinasab³,
Hamideh Azimi Lolaty⁴

¹ MSc Student in Psychiatric Nursing, Faculty of Nursing and Midwifery, Student Research Committee, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

² Assistant Professor, Department of Pediatrics, Faculty of Nursing and Midwifery, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

³ Assistant Professor, Department of Biostatistics, Faculty of Health, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

⁴ Assistant Professor, Department of Psychiatric Nursing, Psychiatry and Behavioral Sciences Research Center, Addiction Institute, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

(Received May 16, 2019 ; Accepted February 5, 2020)

Abstract

Background and purpose: Ethical intelligence is highly important in improving interpersonal relationships, especially in medical and nursing staff. The purpose of this study was to determine the relationship between ethical intelligence and professional behavior in nurses working in educational hospitals affiliated to Mazandaran University of Medical Sciences.

Materials and methods: In this descriptive correlational study 260 nurses working in educational hospitals of Mazandaran Medical Sciences University in 2018, were selected through stratified random sampling method. Data were collected using demographic questionnaire, modified Nursing Students Professional Behaviors Scale (NSPBS), and Lennick and Kiel's Ethical Intelligence Questionnaire (2005). In order to analyze the data, descriptive and inferential statistics were applied in SPSS V18.

Results: The mean scores for professional behavior and moral intelligence were 113.33 ± 13.66 and 151.56 ± 20.86 , respectively. Spearman correlation coefficient showed a significant positive correlation between moral intelligence and professional behavior ($r = 0.523$, $P = 0.001$).

Conclusion: This study showed that high moral intelligence leads to better professional behavior in nurses. Therefore, it seems that professional behavior of nursing staff could be predicted according to their ethical intelligence. Moreover, enhancing the knowledge of nurses about ethical intelligence, improves ethical aspects in patient care and increases patient satisfaction in health care settings.

Keywords: ethical intelligence, professional behavior, nurses, quality of service

J Mazandaran Univ Med Sci 2020; 30 (185): 86-95 (Persian).

* **Corresponding Author:** Hamideh Azimi Lolaty - Psychiatry and Behavioral Sciences Research Center, Addiction Institute, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran (E-mail: azimihamideh@gmail.com)

رابطه هوش اخلاقی با رفتار حرفه ای پرستاران

زهرا خواجوی^۱

نازنین واعظ زاده^۲

سید نورالدین موسوی نسب^۳

حمیده عظیمی لولتی^۴

چکیده

سابقه و هدف: بهره گیری از هوش اخلاقی در بهبود روابط بین فردی به ویژه در حیطه های پزشکی و پرستاری از اهمیت بالایی برخوردار است. این پژوهش با هدف تعیین رابطه هوش اخلاقی با رفتار حرفه ای در پرستاران شاغل در بیمارستان های آموزشی دانشگاه علوم پزشکی مازندران انجام گرفت.

مواد و روش ها: در این مطالعه توصیفی - همبستگی ۲۶۰ پرستار شاغل در بیمارستان های آموزشی دانشگاه علوم پزشکی ساری در سال ۱۳۹۷ به روش نمونه گیری تصادفی طبقه ای انتخاب و مورد بررسی قرار گرفتند. ابزار گردآوری داده ها شامل پرسشنامه مشخصات جمعیت شناختی، پرسشنامه های رفتار حرفه ای Goze و هوش اخلاقی Lennick & Kiel بود. جهت تجزیه و تحلیل داده ها از آمار توصیفی و استنباطی با استفاده از نرم افزار SPSS نسخه ۱۸ استفاده شد.

یافته ها: نتایج نشان داد میانگین و انحراف معیار نمرات رفتار حرفه ای و هوش اخلاقی به ترتیب $(113/33 \pm 13/66)$ و $(151/56 \pm 20/86)$ بود. ضریب همبستگی اسپیرمن بین هوش اخلاقی با رفتار حرفه ای $(r=0/523, P=0/001)$ همبستگی مثبت و معنی داری نشان داد.

استنتاج: یافته های پژوهش نشان داد هوش اخلاقی با رفتار حرفه ای پرستاران ارتباط دارد، به طوری که با افزایش هوش اخلاقی، رفتار حرفه ای نیز افزایش می یابد. لذا به نظر می رسد می توان رفتار حرفه ای پرسنل پرستاری را با توجه به هوش اخلاقی آن ها پیش بینی نمود. افزایش دانش پرستاران در رابطه با هوش اخلاقی، منجر به افزایش رعایت جنبه های اخلاقی در مراقبت از بیمار و ارتقای رفتار حرفه ای و در نتیجه موجب بهبود کیفیت خدمات مراقبتی و رضایت بیماران در مراکز درمانی خواهد شد.

واژه های کلیدی: هوش اخلاقی، رفتار حرفه ای، پرستاران، کیفیت خدمات

مقدمه

رفتار حرفه ای پرستاران می تواند زمینه ارتقاء کیفیت خدمات توسط پرستاران را فراهم نموده که خود سبب افزایش بهره وری مراکز درمانی خواهد شد (۳). از طرفی دیگر عملکرد ناکافی حرفه ای می تواند منجر به فرسودگی

در طی ۲۵ سال گذشته، حرفه ای شدن در علوم پزشکی در بالین و آموزش به عنوان موضوعی اساسی و پایدار مطرح است (۱). رفتار حرفه ای از مفاهیم بنیادی در حرفه پرستاری می باشد (۲). اقدامات در جهت ارتقای

مؤلف مسئول: حمیده عظیمی لولتی - ساری: کیلومتر ۵ جاده ساری نکا، مرکز تحقیقات روان پزشکی و علوم رفتاری و پژوهشکده اعتیاد E-mial:azimihamideh@gmail.com

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد روان پرستاری، دانشکده پرستاری و مامایی نسیه ساری، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

۲. استادیار، گروه کودکان، دانشکده پرستاری و مامایی نسیه ساری، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

۳. استادیار، گروه آمار، دانشکده بهداشت ساری، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

۴. استادیار، گروه روان پرستاری، مرکز تحقیقات روان پزشکی و علوم رفتاری، پژوهشکده اعتیاد، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

تاریخ دریافت: ۱۳۹۸/۲/۲۶ تاریخ ارجاع جهت اصلاحات: ۱۳۹۸/۳/۲۷ تاریخ تصویب: ۱۳۹۸/۱۱/۱۹

شغلی، کاهش یا از دست دادن انگیزه و کاهش رضایت پرستاران در حرفه خود شود (۴). مطالعات نشان می‌دهد رفتار حرفه‌ای با بسیاری از عوامل ارتباط دارد (۲).

در یک مطالعه توصیفی - همبستگی میانگین نمره رفتار حرفه‌ای در حد متوسط بوده و رفتار حرفه‌ای پرستاران با فرهنگ ایمنی بیمارآنان ارتباط مستقیم و مثبت ($r=0.06$, $P<0.001$) داشته است (۳).

مطالعه دیگری نشان داد میانگین نمره رفتار حرفه‌ای پرستاران شاغل از دانشجویان پرستاری بالاتر بوده و این تفاوت معنی‌دار بوده است (۵). همچنین در یک مطالعه تفاوت معنی‌داری بین رفتار حرفه‌ای دانشجویان پرستاری سال پایین، سال بالا و پرستاران شاغل وجود نداشت (۶). در پژوهش دیگری که سطح رفتار حرفه‌ای پرستاران در حد متوسط به بالا بود، این امر با تعهد و فرهنگ سازمانی ارتباط معنی‌داری نداشت (۲).

نتایج مطالعات فوق ضرورت مطالعات بیش‌تر در این زمینه را مطرح می‌سازد. از طرفی بسیاری از رفتارها و عملکردهای انسان ریشه در اصول و ارزش‌های اخلاقی دارد و از آن متأثر می‌شود (۷). هوش اخلاقی یکی از ابعاد هوش است که می‌تواند چارچوبی برای عملکرد صحیح انسان‌ها فراهم آورد و به‌طور نظری یک عامل پیش‌بینی‌کننده رفتار محسوب می‌شود (۸). از نظر Lennick و Kiel هوش اخلاقی دارای ۴ بعد است که عبارتند از: یکپارچگی و هماهنگی Integrity، مسئولیت‌پذیری (Responsibility)، بخشش (Forgiveness) و دلسوزی (Compassion). بعد درستکاری به معنای هماهنگی بین باورها و اعمال فرد است. بعد مسئولیت‌پذیری به معنای پذیرش اعمال و پیامدهای آن است. بعد دلسوزی به معنای توجه به دیگران می‌باشد. بعد بخشش به معنای درک اشتباهات و بخشیدن خود و دیگران است (۹). هوش اخلاقی و نقش آن در بهبود روابط بین فردی به ویژه در مشاغل مرتبط با حوزه پزشکی و پرستاری که با افراد و زندگی آن‌ها سروکار دارند از اهمیت بالایی برخوردار است (۱۰). اگرچه در پروسه حرفه‌ای شدن

یک حرفه مطالعات بیش‌تر بر اخلاق حرفه‌ای و عوامل مرتبط با آن تمرکز دارد اما مطالعات در زمینه هوش اخلاقی (به‌عنوان یک ویژگی درونی افراد) کم و محدود می‌باشد. نتایج یک مطالعه در بررسی سطح هوش اخلاقی پرستاران نشان داد که سطح هوش اخلاقی در ۸/۱۸ درصد آن‌ها ضعیف، در ۱/۳۸ درصد آن‌ها خوب، در ۸/۳۱ درصد خیلی خوب و در ۴/۱۱ درصد پرستاران عالی بوده است (۱۱). پژوهشی دیگر نشان داد که هوش اخلاقی با اثربخشی عملکرد مدیر و رهبر موفق ارتباط زیادی دارد (۱۲). در مطالعه‌ای دیگر هوش اخلاقی پرستاران در حد متوسط گزارش گردید و هوش اخلاقی آنان با عواملی نظیر سن، جنسیت، سطح تحصیلات مرتبط بوده است (۱۳).

مواد و روش‌ها

مطالعه حاضر یک پژوهش توصیفی - همبستگی می‌باشد. در این مطالعه پرستاران شاغل در بیمارستان‌های آموزشی دانشگاه علوم پزشکی مازندران در شهرستان ساری در سال ۱۳۹۷ مورد بررسی قرار گرفتند. معیارهای ورود افراد به مطالعه عبارت بود از: داشتن حداقل دو سال سابقه کار و حداقل مدرک کارشناسی. معیار خروج نیز شامل نقص در تکمیل پرسشنامه بود. لازم به ذکر است که پژوهش حاضر، پس از کسب مجوزهای لازم برای انجام، با دریافت کد اخلاق با شماره تصویب IR.MAZUMS.REC.1397.1716 از معاونت تحقیقات و فناوری دانشگاه علوم پزشکی مازندران و پس از کسب رضایت‌نامه کتبی آگاهانه از پرستاران و ضمن بیان اهداف و نحوه انجام مطالعه، انجام شده است. ضمناً به افراد مورد پژوهش اطمینان داده شد که شرکت در مطالعه اختیاری بوده و پاسخ‌های آنان در جهت اهداف پژوهش به کار گرفته خواهد شد و کلیه اطلاعات آن‌ها با حفظ اصل گمنام بودن، محرمانه خواهد ماند.

ابتدا نمونه‌گیری به روش تصادفی طبقه‌ای متناسب با جمعیت پرستاران شاغل در هر بیمارستان (شامل بیمارستان

زارع، بیمارستان امام خمینی، بیمارستان فاطمه زهرا و بیمارستان بوعلی شهر ساری) صورت گرفت. سپس در هر بیمارستان فهرستی از اسامی افراد واجد شرایط به تفکیک بخش‌ها مشخص شد. از لیست پرستاران واجد شرایط به روش تصادفی، تعداد مورد نظر را مشخص نموده و پژوهشگر در زمان مناسب به آنان مراجعه کرده و پرسشنامه‌های مربوطه توسط آنان بدون نام تکمیل و پس از مدت ۸ هفته جمع‌آوری شد. تعداد کل نمونه‌ها با توجه به استفاده از مدل رگرسیونی، که به ازای هر متغیر ۲۰ نمونه لازم است با توجه به تعداد ۱۳ متغیر (سن، سابقه کاری، رفتار حرفه‌ای، جنسیت، وضعیت تاهل، سطح تحصیلات، نوع بخش، شیفت کاری، موقعیت کاری، وضعیت استخدامی، آموزش ضمن خدمت، تجربه وقایع فشارزا، درک فرد از وضعیت اقتصادی خانواده) برابر ۲۶۰ نمونه تعیین شد (۱۴).

ابزار گردآوری داده‌ها شامل پرسشنامه مشخصات جمعیت‌شناختی (سن، سابقه کاری، رفتار حرفه‌ای، جنسیت، وضعیت تاهل، سطح تحصیلات، نوع بخش، شیفت کاری، موقعیت کاری، وضعیت استخدامی، آموزش ضمن خدمت، تجربه وقایع فشارزا، درک فرد از وضعیت اقتصادی خانواده) و پرسشنامه‌های هوش اخلاقی لنینک و کیل Lennick and Kiel's Ethical Intelligence Questionnaire، رفتار حرفه‌ای پرستاران گوز (Goze's professional behavior) بود.

پرسشنامه هوش اخلاقی توسط لنینک و کیل (۲۰۰۵) ارائه شد (۹). این مقیاس ۴۰ سوال دارد که وضعیت شایستگی‌های هوش اخلاقی را اندازه می‌گیرد. زیر مقیاس‌های این ابزار ۱۰ شایستگی است و شامل: ۱- عملکرد مبتنی بر اصول، ارزش‌ها و باورها، ۲- راستگویی، ۳- استقامت و پافشاری برای حق (ایستادگی به خاطر حقیقت)، ۴- وفای به عهد، ۵- مسئولیت‌پذیری برای تصمیمات شخصی، ۶- اقرار به اشتباهات و شکست‌ها، ۷- قبول مسئولیت برای خدمت به دیگران، ۸- فعالانه علاقه‌مند بودن به دیگران (اهمیت دادن خود جوش به

دیگران)، ۹- توانایی در بخشش اشتباهات خود، ۱۰- توانایی در بخشش اشتباهات دیگران، می‌باشد (۱۵). این ۱۰ شایستگی به ۴ بعد هوش اخلاقی شامل درستکاری (دارای ۴ بعد زیر مجموعه)، مسئولیت‌پذیری (دارای ۳ بعد زیر مجموعه)، بخشش (دارای ۲ بعد زیر مجموعه)، دلسوزی (دارای ۱ بعد زیر مجموعه) تقسیم می‌شوند و هر یک دارای ۴ سوال می‌باشد. پاسخ به سوالات در مقیاس ۵ ارزشی لیکرت از صفر (هرگز) تا چهار (همیشه) امتیازبندی شده است. امتیاز حداقل و حداکثر، امتیازی بین ۲۰۰-۴۰ می‌باشد. پس از محاسبه امتیازها به منظور تبدیل آن‌ها به حداکثر ۱۰۰ امتیاز، امتیاز هر شایستگی (بین ۲۰-۴) در ۵ ضرب شده و امتیاز کل (۲۰۰-۴۰) بر ۲ تقسیم می‌شود. بنابراین امتیاز گزینه‌های پاسخ هر سوال حداقل ۴ و حداکثر ۲۰ می‌باشد. سطح هوش اخلاقی بر اساس امتیازها به (امتیاز ۹۰-۱۰۰) عالی، خیلی خوب (۸۹-۸۰)، خوب (۷۹-۷۰) و ضعیف (۶۹ و کم‌تر) ارزیابی می‌شوند (۱۶). پایایی مقیاس هوش اخلاقی با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ ۰/۹۴ برآورد شد. روانسنجی با استفاده از روایی صوری و محتوایی و هماهنگی درونی مولفه‌های مورد تأیید قرار گرفت (۹). در مطالعه‌ای دیگر پایایی درونی با ضریب آلفای کرونباخ این مقیاس ۰/۹۴ گزارش گردید (۱۶). در پژوهش حاضر پایایی پرسشنامه هوش اخلاقی به روش آلفای کرونباخ ۰/۹۶۲ و روش دونیمه کردن نیمه اول ۰/۹۳۲ و نیمه دوم ۰/۹۳۳ محاسبه شد. پرسشنامه رفتار حرفه‌ای پرستاران: رفتار حرفه‌ای با تعدیل پرسشنامه (رفتار حرفه‌ای دانشجویان پرستاری) Goze و همکاران ارزیابی شد. پرسشنامه دارای ۲۷ گویه است و با گزینه‌های (همیشه، اغلب اوقات، نظری ندارم، گاهی اوقات، اصلاً) و امتیازات به ترتیب از ۱ تا ۵ محاسبه می‌شود. امتیازات بین ۱۳۵-۲۷ می‌باشد و کسب نمرات بالاتر نشان‌دهنده رفتار حرفه‌ای‌تر می‌باشد (۱۷). روایی این پرسشنامه با روش ایندکس روایی محتوا به تأیید ۱۲ نفر از متخصصین و مدرسین دانشگاه تربیت مدرس تهران و

دانشگاه علوم پزشکی مشهد رسید. پایایی آن با ضریب آلفای کرونباخ ۰/۷۶ مورد تایید قرار گرفت (۱۸). در پژوهش حاضر پایایی پرسشنامه رفتار حرفه ای پرستاران به روش آلفای کرونباخ ۰/۹۲۸ و روش دونیمه کردن نیمه اول ۰/۸۵۴ و نیمه دوم ۰/۹۲۳ محاسبه گردید. برای تجزیه و تحلیل اطلاعات جمع آوری شده از نرم افزار SPSS نسخه ۱۸ استفاده شد. از شاخص های آمار توصیفی شامل میانگین و انحراف معیار برای توصیف نمونه های پژوهش و آزمون های آماری استنباطی شامل تی مستقل، من ویتنی، کروسکال والیس، ضریب همبستگی اسپیرمن و رگرسیون خطی استفاده شد.

یافته ها

میانگین سن و سابقه کار نمونه های مورد بررسی به ترتیب ۳۵/۳۶±۷/۹۳ و ۱۰/۹۵±۶/۷۵ بود. ۷۹/۶ درصد خانم، ۸۰/۸ درصد متاهل، ۹۳/۵ درصد لیسانس، ۸۷/۳ درصد شیفت در گردش و ۹۳/۱ درصد پرستار بودند. نوع استخدامی ۴۰ درصد پرستاران رسمی بود و ۸۰ درصد دوره های ضمن خدمت را گذرانده بودند. در زمینه وضعیت اقتصادی ۶۰/۴ درصد در سطح متوسطی قرار داشتند. ۵۸/۱ درصد وقایع فشارزا را تجربه کرده بودند (جدول شماره ۱).

نتایج مطالعه نشان داد میانگین رفتار حرفه ای و هوش اخلاقی به ترتیب ۱۱۳/۳۳±۱۳/۶۶ و ۱۵۱/۵۶±۲۰/۸۶ بود. نتایج ضریب همبستگی اسپیرمن نشان داد بین رفتار حرفه ای با هوش اخلاقی همبستگی مثبت و معنی داری وجود داشت (۰/۵۲۳، $P=0/001$)، بدین ترتیب با افزایش هوش اخلاقی، رفتار حرفه ای نیز افزایش می یابد و بالعکس. علاوه بر این نتایج ضریب همبستگی اسپیرمن نشان داد بین رفتار حرفه ای با ابعاد مختلف هوش اخلاقی شامل عمل کردن مبتنی بر اصول و ارزش (۰/۵۱۱، $P=0/001$)، راستگویی (۰/۴۲۹، $P=0/001$)، استقامت برای حق (۰/۴۲۵، $P=0/001$)، وفای عهد (۰/۴۲۵، $P=0/001$)، مسئولیت پذیری برای

تصمیمات شخصی (۰/۳۶۸، $P=0/001$)، اقرار به اشتباهات و شکست ها (۰/۳۷۴، $P=0/001$)، قبول مسئولیت برای خدمت به دیگران (۰/۴۸۲، $P=0/001$)، فعالانه علاقمند بودن به دیگران (۰/۴۷۸، $P=0/001$)، توانایی در بخشش اشتباهات خود (۰/۴۱۸، $P=0/001$) و توانایی در بخشش اشتباهات دیگران (۰/۳۶۷، $P=0/001$) همبستگی مثبت و معنی داری وجود داشت.

جدول شماره ۱: ویژگی های جمعیت شناختی پرستاران شاغل در بیمارستان های آموزشی دانشگاه علوم پزشکی مازندران

ویژگی های جمعیت شناختی	تعداد (درصد)
جنسیت	
مرد	۵۳ (۲۰/۴)
زن	۲۰۷ (۷۹/۶)
وضعیت تاهل	
مجرد و فوت همسر	۵۰ (۱۹/۲)
متاهل	۲۱۰ (۸۰/۸)
سطح تحصیلات	
کارشناس	۲۴۳ (۹۳/۵)
بالا تر از کارشناس	۱۷ (۶/۵)
شیفت	
در گردش	۲۲۷ (۸۷/۳)
ثابت	۳۳ (۱۱/۷)
موقعیت شغلی	
پرستار	۲۴۲ (۹۳/۱)
سرپرستار	۱۸ (۶/۹)
نوع استخدامی	
رسمی	۱۰۴ (۴۰)
پیمانی	۴۹ (۱۸/۸)
قراردادی	۴۴ (۱۶/۹)
شرکتی	۶۳ (۲۴/۲)
گذراندن دوره های ضمن خدمت	
خیر	۵۰ (۱۹/۲)
بله	۲۱۰ (۸۰/۸)
وضعیت اقتصادی	
ضعیف	۲۳ (۸/۸)
متوسط	۱۵۷ (۶۰/۴)
خوب	۸۰ (۳۰/۸)
تجربه وقایع فشارزا	
بله	۱۵۱ (۵۸/۱)
خیر	۱۰۹ (۴۱/۹)
سن (انحراف معیار ± میانگین)	۳۵/۳۶±۷/۹۳
سابقه کار (انحراف معیار ± میانگین)	۱۰/۹۵±۶/۷۵

نتایج آزمون من ویتنی نشان داد میانگین رفتار حرفه ای در پرستاران زن و مرد به طور معنی داری متفاوت است (۰/۰۱۳، $P=0/001$)، همچنین نتایج آزمون من ویتنی بیانگر آن است که میانگین رتبه رفتار حرفه ای در سطوح مختلف وضعیت تاهل از تفاوت معنی داری برخوردار است (۰/۰۲۴، $P=0/001$)، اما بین هوش اخلاقی و

جنسیت و همچنین بین هوش اخلاقی و وضعیت تاهل ارتباط معنی داری مشاهده نشد. بر اساس نتایج آزمون من ویتنی بین هوش اخلاقی با شیفیت کاری ($P = 0/003$)، بین رفتار حرفه‌ای با موقعیت شغلی ($P = 0/003$) و بین هوش اخلاقی با موقعیت شغلی ($P = 0/001$) ارتباط آماری معنی داری وجود داشت (جدول شماره ۲).

جدول شماره ۲: مقایسه میانگین متغیرهای رفتار حرفه‌ای و هوش اخلاقی پرستاران شاغل در بیمارستان‌های آموزشی دانشگاه علوم پزشکی مازندران در شهرستان ساری در سال ۱۳۹۷ بر حسب متغیرهای جمعیت‌شناختی

متغیر مستقل	رفتار حرفه‌ای		هوش اخلاقی	
	انحراف معیار $\pm$ میانگین	سطح معنی داری	انحراف معیار $\pm$ میانگین	سطح معنی داری
جنسیت				
مرد	۱۰۸/۵۱ $\pm$ ۱۶/۰۶	۰/۰۱۳	۷۴/۵۵ $\pm$ ۱۴/۲۰	۰/۸۲۲
زن	۱۱۴/۵۷ $\pm$ ۱۲/۸۳		۷۶/۵۹ $\pm$ ۱۰/۰۸	
وضعیت تاهل				
مجرد و فوت	۱۱۷/۲۸ $\pm$ ۹/۸۷	۰/۰۱۱	۱۵۳/۱۸ $\pm$ ۱۸/۵۲	۰/۸۰۶
همسر	۱۱۲/۳۸ $\pm$ ۱۴/۳۱		۱۵۱/۱۷ $\pm$ ۲۱/۴۵	
شیفت کاری				
در گردش	۱۱۶/۲۲ $\pm$ ۱۳/۰۸	۰/۲۱۲	۷۷/۵۵ $\pm$ ۱۶/۰۰۶	۰/۰۰۳
ثابت	۱۱۳/۰۶ $\pm$ ۱۳/۶۲		۷۶/۰۶ $\pm$ ۹/۱۶	
موقعیت شغلی				
سرپرستار	۱۲۱/۸۹ $\pm$ ۸/۷۸	۰/۰۰۳	۸۲/۵۰ $\pm$ ۹/۴۲	۰/۰۰۱
پرستار	۱۱۲/۰۷ $\pm$ ۱۳/۷۶		۷۵/۷۰ $\pm$ ۱۰/۳۶	
سن	۳۵/۳۶ $\pm$ ۷/۹۳	۰/۵۸۰	۳۵/۳۶ $\pm$ ۷/۹۳	۰/۰۱۵
سابقه کار	۱۰/۹۵ $\pm$ ۶/۷۵	۰/۴۴۹	۱۰/۹۵ $\pm$ ۶/۷۵	۰/۰۰۳

با مقایسه میانگین متغیرهای رفتار حرفه‌ای و هوش اخلاقی در سطوح متغیرهای سطح تحصیلات، نوع استخدامی، گذراندن دوره‌های ضمن خدمت، وضعیت اقتصادی و تجربه وقایع فشارزا تفاوت آماری معنی داری مشاهده نشد. علاوه بر این یافته‌های مطالعه نشان داد،

مدل رگرسیون، برای رفتار حرفه‌ای بر حسب هوش اخلاقی از نظر آماری با $P < 0/001$ معنی دار می‌باشد. R^2 برابر ۰/۳۱۶ است، در نتیجه مدل قادر است تقریباً ۳۲ درصد از تغییرات رفتار حرفه‌ای را تبیین کند (جدول شماره ۳). بر اساس نتایج رگرسیون چندگانه مشخص گردید که از بین عوامل مرتبط با رفتار حرفه‌ای فقط متغیرهای جنسیت و وضعیت تاهل با متغیر رفتار حرفه‌ای ارتباط آماری معنی داری داشتند. براساس مدل رگرسیونی، R^2 بر حسب جنسیت و وضعیت تاهل به ترتیب برابر ۰/۳۳۴ و ۰/۳۴۸ است، در نتیجه جنسیت و وضعیت تاهل قادر هستند تقریباً ۳۳ درصد و ۳۴ درصد از تغییرات رفتار حرفه‌ای را تبیین کند (جدول شماره ۴).

بحث

مطالعه حاضر با هدف تعیین رابطه هوش اخلاقی با رفتار حرفه‌ای پرستاران شاغل در بیمارستان‌های آموزشی دانشگاه علوم پزشکی مازندران - شهرستان ساری انجام شد و در آن ۲۶۰ پرستار شاغل در بیمارستان‌های آموزشی دانشگاه علوم پزشکی مازندران به صورت تصادفی انتخاب و مورد ارزیابی قرار گرفتند. نتایج بیانگر آن بود که اکثریت پرستاران (۴۰ درصد) از هوش اخلاقی در سطح خوب برخوردار هستند. بین هوش اخلاقی و متغیرهای سن، سابقه کاری، شیفت کاری و موقعیت شغلی ارتباط آماری معنی داری وجود داشت، در حالی که بین

جدول شماره ۳: توان پیشگویی کنندگی واریانس نمرات رفتار حرفه‌ای توسط نمرات هوش اخلاقی در پرستاران شاغل در بیمارستان‌های آموزشی دانشگاه علوم پزشکی مازندران در شهرستان ساری در سال ۱۳۹۷

متغیر مستقل	Constant (مقدار ثابت رگرسیون)	B (ضریب استاندارد نشده رگرسیون)	Beta (ضریب استاندارد شده رگرسیون)	T	سطح معنی داری (آزمون آماری مدل رگرسیون)	R^2 (ضریب تعیین)	R (ضریب همبستگی پیرسون)
هوش اخلاقی	۵۶/۴۰	۰/۷۴	۰/۵۶	۱۰/۷۲	۰/۰۰۱	۰/۳۱۶	۰/۵۶

جدول شماره ۴: توان پیشگویی کنندگی واریانس نمرات رفتار حرفه‌ای توسط برخی متغیرهای جمعیت‌شناختی در پرستاران شاغل در بیمارستان‌های آموزشی دانشگاه علوم پزشکی مازندران در شهرستان ساری در سال ۱۳۹۷

متغیر مستقل	Constant (مقدار ثابت رگرسیون)	B (ضریب استاندارد نشده رگرسیون)	Beta (ضریب استاندارد شده رگرسیون)	T	سطح معنی داری (آزمون آماری مدل رگرسیون)	R^2 (ضریب تعیین)	R (ضریب همبستگی پیرسون)
جنسیت	۵۸/۳۲	۴/۰۳	۰/۱۱۹	۲/۳۳	۰/۰۰۱	۰/۳۳۴	۰/۵۷۸
وضعیت تاهل	-۴/۱۶	-۰/۱۱۸	-۰/۱۱۸	-۲/۳۰	۰/۰۰۱	۰/۳۴۸	۰/۵۹۰

هوش اخلاقی و متغیرهای جنسیت، وضعیت تاهل، نوع استخدامی، گذراندن دوره‌های خدمت، وضعیت اقتصادی خانواده، تجربه وقایع فشارزا ارتباطی یافت نشد. همچنین اکثریت پرستاران (۹۸/۵ درصد) از رفتار حرفه‌ای در سطح خوب برخوردار بودند. بین رفتار حرفه‌ای و متغیرهای جنسیت، وضعیت تاهل و موقعیت شغلی ارتباط آماری معنی‌داری وجود داشت درحالی که بین رفتار حرفه‌ای و متغیرهای سن، سابقه کاری، شیف‌کاری، نوع استخدامی، گذراندن دوره‌های خدمت، وضعیت اقتصادی خانواده، تجربه وقایع فشارزا ارتباطی یافت نشد.

نتایج مطالعه حاضر نشان داد که بین هوش اخلاقی و رفتار حرفه‌ای پرستاران شاغل در بیمارستان‌های آموزشی، همبستگی مثبت و معنی‌داری وجود داشت ($P < 0/01$)، به‌طوری‌که با افزایش هوش اخلاقی، رفتار حرفه‌ای نیز افزایش می‌یابد و همچنین با کاهش هوش اخلاقی، رفتار حرفه‌ای نیز کاهش می‌یابد.

در مرور مطالعات تاکنون مطالعه‌ای با عنوان بررسی ارتباط هوش اخلاقی و رفتار حرفه‌ای در پرستاران انجام نشده است. یک پژوهش توصیفی-تحلیلی با هدف تعیین هوش اخلاقی پرستاران بیمارستان‌های شهر کاشان، نشان داد که میانگین و انحراف معیار هوش اخلاقی به ترتیب $3/38$ و $0/35$ و بالاتر از حد متوسط ۳ است. نتایج نشان‌دهنده آن بود که بین هوش اخلاقی پرستاران بر حسب جنسیت، میزان تحصیلات، سابقه خدمت و وضعیت استخدامی تفاوت معنی‌داری وجود نداشت (۱۹). در مطالعه حاضر نیز هوش اخلاقی اکثریت پرستاران در سطح خوب قرار داشت و بین هوش اخلاقی و متغیرهای جنسیت، میزان تحصیلات، و وضعیت استخدامی ارتباط معنی‌داری مشاهده نشد.

در یک مطالعه توصیفی-مقطعی با عنوان ابعاد هوش اخلاقی در حرفه پرستاری در شرق ایران که در بیمارستان‌های آموزشی استان خراسان جنوبی انجام شد، نتایج بیانگر آن بود که میانگین و انحراف معیار هوش اخلاقی به ترتیب $4/39$ و $0/56$ است. بین هوش اخلاقی و متغیرهای سن و تعداد سال‌های خدمت رابطه مثبت

معنی‌دار وجود دارد ($P < 0/05$) (۸). یافته‌های مطالعه حاضر حاکی از آن بود که بین هوش اخلاقی با سن و تعداد سال‌های خدمت ارتباط مثبت و معنی‌داری دارد. در یک محیط کاری، افراد با سن و سابقه کاری بیش‌تر، نقش سرپرست یا راهنما را ایفا می‌کنند که عملکرد صحیح و هوش اخلاقی آنان، منجر به هدایت و ارشاد و رعایت سیاست کلی محیط کاری می‌گردد. نتایج مطالعه‌ای از نوع توصیفی-همبستگی با عنوان ارتباط هوش اخلاقی با کیفیت زندگی کاری پرستاران حاکی از آن بود که بین مولفه‌های هوش اخلاقی با کیفیت زندگی کاری-خانگی، کیفیت زمینه کاری و کیفیت دنیای کاری ارتباط مثبت معنی‌داری وجود دارد ($P = 0/001$) و بین هوش اخلاقی با کیفیت برنامه کاری رابطه معنی‌داری مشاهده نشد. نتایج رگرسیون نیز نشان داد که هوش اخلاقی می‌تواند مولفه‌های کیفیت زندگی کاری-خانگی، کیفیت زمینه کاری و کیفیت دنیای کاری را پیش‌بینی کند اما سهم معنی‌داری در پیش‌بینی مولفه کیفیت برنامه کاری ندارد (۱۶). هوش اخلاقی منجر می‌شود پرستار با دیگران عادلانه، منصفانه و بیطرفانه رفتار کند. پرستاری که با برخورداری از هوش اخلاقی با قانون‌مداری رفتار می‌کند، حق دیگران را ضایع نمی‌کند و پیش از قضاوت بدون تعصب تصمیم‌گیری می‌کند. پرداختن به مؤلفه‌های هوش اخلاقی در سطوح مختلف زندگی فردی و اجتماعی ضرورتی انکارناپذیر است و کیفیت ابعاد هوش اخلاقی می‌تواند به عنوان سازه اساسی و تأثیرگذار در تقویت جامعه سالم و اخلاقی مدنظر واقع شود.

در یک مطالعه مقطعی و با رویکرد توصیفی-تحلیلی، با عنوان بررسی ارتباط بین هوش اخلاقی و ویژگی‌های جمعیت شناختی پرستاران بخش مراقبت ویژه، مشاهده شد که هوش اخلاقی بیش‌تر پرستاران در حد متوسط ($62/9$ درصد) بود. همچنین بین متغیرهای جنس ($P = 0/006$)، سطح تحصیلات ($P = 0/004$) و میزان ساعات اضافه کار ($P = 0/004$) با هوش اخلاقی پرستاران بخش مراقبت‌های ویژه ارتباط آماری معناداری وجود

داشت و بین متغیرهای سن، سابقه کار و وضعیت تاهل با هوش اخلاقی ارتباط آماری معنی داری وجود نداشت (۲۰). در مطالعه حاضر هوش اخلاقی اکثریت پرستاران در سطح خوب قرار داشت و بین هوش اخلاقی و سابقه کار ارتباط آماری معنی داری وجود داشت، به طوری که با افزایش سابقه کاری، هوش اخلاقی نیز افزایش یافت.

در پژوهشی با هدف تعیین بررسی ارتباط هوش اخلاقی و اجتماعی با نگرش پرستاران نسبت به آموزش بیماران در استان آذربایجان غربی، نتایج نشان داد بین نگرش پرستاران نسبت به آموزش بیماران با متغیر هوش اجتماعی ($r=0/442, P=0/001$) خرده مقیاس های درستکاری ($r=0/554, P=0/001$)، بخشش ($r=0/283, P=0/002$)، مسئولیت پذیری ($r=0/292, P=0/002$) و دلسوزی ($r=0/353, P=0/001$) و هوش اخلاقی رابطه مثبت و معنی دار وجود داشت. نتایج ضریب همبستگی چند متغیری نشان داد که متغیر هوش اجتماعی و خرده مقیاس های هوش اخلاقی در تبیین نگرش پرستاران نسبت به آموزش بیماران سهم بودند (۲۱). در مطالعه حاضر هوش اخلاقی نیز در تبیین متغیر رفتار حرفه ای پرستاران نقش داشت، به طوری که در حدود ۳۲ درصد از واریانس رفتار حرفه ای پرستاران توسط هوش اخلاقی آنان تبیین می گردد.

پژوهشی با هدف تعیین ارتباط هوش اخلاقی پرستاران با رضایت بیماران از مراقبت های پرستاری (در پنج مرکز آموزشی درمانی دانشگاه علوم پزشکی همدان) انجام شد. یافته ها نشان می دهد، بالا بودن میانگین هوش اخلاقی پرستاران حاکی از خوب بودن سطح هوش اخلاقی آنها بود. میانگین رضایتمندی بیماران از مراقبت پرستاری نشان دهنده رضایت متوسط بیماران بود. بین هوش اخلاقی پرستاران و رضایت بیماران رابطه مثبت و معنی داری وجود دارد ($r=0/75, P<0/001$) (۲۲). در مطالعه حاضر نیز بین هوش اخلاقی و رفتار حرفه ای رابطه مثبت و معنی داری وجود داشت. این یافته می تواند به طور غیر مستقیم مرتبط با پژوهش حاضر باشد. به طور نظری برخورداری از هوش اخلاقی می تواند در رفتار حرفه ای پرستاران موثر

باشد و یک رفتار حرفه ای مناسب می تواند رضایت بیماران را به دنبال داشته باشد. آزمون این فرض نیاز به طراحی مطالعات دیگر در این زمینه را واضح می سازد. مطالعه ای با هدف تعیین مقایسه رفتار حرفه ای دانشجویان پرستاری و پرستاران شاغل در دانشگاه علوم پزشکی مشهد انجام شد. میانگین نمره رفتار حرفه ای دانشجویان پرستاری در سال اول ورود به بالین از مجموع ۱۳۵ امتیاز $17/3 \pm 11/3$ و در سال آخر $12/8 \pm 10/7$ و میانگین رفتار حرفه ای در پرستاران بالینی $12/6 \pm 10/9$ بود. آزمون کروسکال والیس تفاوت آماری معنی داری را بین سه گروه نشان نداد ($P=0/2$) (۶). پژوهشی دیگر با هدف تعیین رفتار حرفه ای پرستاران شاغل در ترکیه انجام شد که در آن میانگین نمرات رفتار حرفه ای پرستاران شاغل کم بود و میانگین نمرات رفتار حرفه ای پرستارانی که تحصیلات تکمیلی داشتند، بالا بود (۲۳).

در مطالعه حاضر میانگین نمرات رفتار حرفه ای پرستاران بالا بوده و بین رفتار حرفه ای و سطح تحصیلات پرستاران ارتباط معنی داری یافت نشد. در ارتباط با این ناهمسوئی می توان به ارائه آمارهای مختلف و نتایج متفاوت از رفتار حرفه ای پرستاران در کشورهای مختلف، نوع بخش مورد نظر، تعریف رفتار حرفه ای مورد استفاده در مطالعه و وجود استانداردها و خط مشی های متفاوت در کشورهای مختلف اشاره کرد.

مطالعه ای از نوع همبستگی با عنوان ارتباط بین فرهنگ ایمنی بیمار و رفتار حرفه ای پرستاران در چارچوب اجرای حاکمیت بالینی نشان داد که از دیدگاه پاسخ دهندگان، رفتار حرفه ای پرستاران و فرهنگ ایمنی بیمار در مراکز آموزشی درمانی در شهر رشت در سطح متوسط قرار دارد. همچنین بین رفتار حرفه ای پرستاران و فرهنگ ایمنی بیمار رابطه معنی دار وجود دارد ($P=0/01$)، ($r=0/6$) (۳). یافته های مطالعه حاضر نیز ارتباط متغیرهای اصلی مطالعه یعنی هوش اخلاقی و رفتار حرفه ای را تأیید می کند. هوش اخلاقی سبب می شود تا پرستاران پیش از عمل، فکر کنند و رفتار سنجیده و درستی داشته

فردی پرستاران ممکن است در میزان هوش اخلاقی و رفتار حرفه‌ای آنان تاثیر داشته باشد، که مورد بررسی قرار نگرفت.

پیشنهاد می‌شود ارزیابی مداخلات مبتنی بر هوش اخلاقی و رفتار حرفه‌ای را به صورت فردی و گروهی در پرستاران در مطالعات آینده در نظر داشته باشند.

سپاسگزاری

این پژوهش با حمایت مالی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی مازندران انجام شد و طرح تحقیقاتی مصوب دانشگاه علوم پزشکی مازندران با کد اخلاق IR.MAZUMS.REC.1397.1716 است. بدین وسیله مجریان طرح از معاونت محترم تحقیقات و فناوری دانشگاه علوم پزشکی مازندران تشکر و قدردانی می‌نمایند. نویسندگان این مقاله لازم می‌دانند مراتب قدردانی خود را از زحمات مدیریت بیمارستان‌های آموزشی شهرستان ساری و تمامی پرستاران محترمی که در اجرای این پژوهش ما را یاری نمودند، ابراز نمایند.

References

- Hodges BD, Ginsburg S, Cruess R, Cruess SR, Delpont R, Hafferty F, et al. Assessment of professionalism: recommendations from the Ottawa 2010 Conference. *Medical Teacher* 2011; 33(5): 354-363.
- Khachian A, Ashghali farahani M, Haghani H, Ahmadi tameh M. Evaluation nurses' professional behavior and its relationship with organizational culture and commitment in 2015. *International Journal of Medical Research & Health Sciences* 2016; 5(12): 247-252.
- Jabari F, Oshaksaraie M, Azadehdell MR, Mehrabian F. Relationship between patient safety culture and professional conduct of nurses in context of clinical governance implementation. *J Holist Nurs Midwifery* 2015; 25(3): 27-33.
- Tahmasebi S, Ashk torab T, Ebadi A, Alavi majd H. Professional socialization in clinical nurses-A phenomenological study. *Journal of Clinical Nursing and Midwifery* 2013; 4(3): 39-52.
- Mousaviasl S, Elhami S, Ban M, Zahedi A, Arizavi Z. Comparison between the professional behavior of nursing students and employed nurses. *Journal of Advanced Pharmacy Education & Research* 2019; 9(S2): 173-177.
- Heshmati Nabavi F, Rajabpour M, Hoseinpour Z, Hemmati Maslakkpak M, Hajiabadi F, Mazlom SR, et al. Comparison of Nursing Students' Professional Behavior to Nurses Employed in Mashhad University of Medical Sciences. *Iranian Journal of Medical Education* 2014; 13(10): 809-815.

7. Flite CA, Harman LB, Code of ethics: principles for ethical leadership. *Perspect Health Inf Manag* 2013; 10(Winter): 1d.
8. Mohammadi S, Nakhaei N, Borhani F, Roshanzadeh M, et al. Moral intelligence in nursing: a cross-sectional study in East of Iran. *Iranian Journal of Medical Ethics and History of Medicine* 2013; 6(5): 57-66.
9. Lennick D, Kiel F. *Moral Intelligence 2.0: Enhancing Business Performance and Leadership Success in Turbulent Times*. 1th, Pearson Prentice Hall: Kathy Jordan 2011.
10. Amini M, Rahimi H, Godali H, Montazer M, A study the Status of Moral Intelligence in Nurses across Kashan Hospitals in 2015. *J Educ Ethics Nurs* 2015; 4(1): 59-66.
11. Khosravani M, Khosravani M, Rafiei F, Mohsenpour M. Moral intelligence and its dimensions in nurses working in hospitals in Arak city. *Medical Ethics Journal* 2017; 11(41): 37-44.
12. Beheshtifar M, Z Esmaeli, Moghadam MN. Effect of moral intelligence on leadership. *European Journal of Economics, Finance and Administrative Sciences* 2011; 43(1): 6-11.
13. Majidi SA, Kouchakzadeh S, Safarmohammadi H, Kazemnezhad Leyli E. Assessment of hospital nurses' moral intelligence: a cross-sectional study in Guilan Province, north of Iran. *Shiraz E Medical Journal* 2018; 19(10): e62299.
14. VanVoorhis CRW, Morgan BL. Understanding power and rules of thumb for determining sample sizes, *Tutorials in Quantitative Methods for Psychology* 2007; 3(2): 43-50.
15. Jahanian R, Saiearasi I, Tayyeba M. Examining moral intelligence and its aspects and variables in university students (Case of study: Khwarizmi University students). *Journal of Behavioral Sciences* 2013; 5(15): 55-72 (Persian).]
16. Mohamadi J, Ghazanfari F, Azizi A. Relationship between moral intelligence and nurses' quality of work life. *Iran Journal of Nursing* 2014; 27(90,91): 54-64.
17. Goz F, Geckil E. Nursing students professional behaviors scale (NSPBS) validity and reliability. *Pak J Med Sci* 2010; 26(4): 938-941.
18. Heshmati Nabavi F, Rajabpour M, Hoseinpour Z, Hemmati Maslakkpak M, Hajiabadi F, Mazlom SR, et al. Comparison of Nursing Students' Professional Behavior to Nurses Employed in Mashhad University of Medical Sciences. *Iranian Journal of Medical Education* 2014; 13(10): 809-819.
19. Amini M, Rahimi H, Godali H, Montazer M. A study the Status of Moral Intelligence in Nurses across Kashan Hospitals. *J Educ Ethics Nurs* 2015; 4(1): 59-66.
20. Saied Y, Afaghi E, Tabanejad Z, Najafloo M. The relationship between moral intelligence and demographic characteristics of nurses in the intensive care units. *Military Caring Sciences* 2018; 4(4): 281-287.
21. Hajlo N, Ghaffari M, Movaghar M. Investigating the relationship between moral and social intelligence, and nurses' attitude to patient education. *IJME* 2015; 8(1): 67-79.
22. Sadeghi A, Adeli Z, Shamsaei F, Moghim Beigi A. Relationship between Nurses' moral Intelligence and Patients' satisfaction from Nursing Care. *Quarterly Journal of Nursing Management* 2016; 4(3): 65-76.
23. Hisar F, Karadağ A. Determining the professional behaviour of nurse executives. *International Journal of Nursing Practice* 2010; 16(4): 335-341.